Cu rapidul de 7⁴⁰

Selecționata tinereții a plecat, eri seară, în Orient

Niciodată echipa nu a fost condusă la gară de atâtea fete. La Ankara sunt echipe slabe dar arbitri buni. Tinereţe, entuziasm, vitalitate şi după foarte mult timp o intensă febră a plecării

Echipa națională a plecat eri seară, în Orient.

Tregherii și personalul de

DUCE

peron au fost foarte surprinși că în echipa națională nu mai pot recunoaște vechii jucători.

Niște adolescenți gălăgioși și nici chiar domnul Costel Rădulescu — eternul manager al echipei naționale — nu ia parte la această expediție decât ca spectator mai mult sau mai puțin emoționat.

Oameni noui! In echipă și în conducere pentrucă domnul V. Stelea pleacă pentru prima dată cu echipa națională.

Plecările sunt deobiceiu triste. Cea de eri a fost reconfortantă.

Entuziasm, emoție, un freamăt tineresc, care a umplut peronul de viață.

In locul vedetelor blazate, cari veneau cu ochii indiferenți, se urcau cu zâmbet obosit în vagon și apăreau la fereastră în pijama lăsându-te să bănuești și papucii de casă, tinerii de eri s'au plimbat nervos, au râs cu toți dinții în lumina becurilor, au trăit cu o reconfortantă intensitate febra plecării cu trenul.

Tregherii și personalul de peron au fost desigur mirați de viața, veselia și vitalitatea acestei plecări.

PLECAREA CU CELE MAI MULTE... DOMNIŞOARE

Pentru aceia, cari au văzut plecările echipelor naționale, cea de eri seară i-ar fi isbit prin numărul fetelor, cari au condus pe băeți la gară.

Fete noui! Chiar și cei cari nu plecau pentru prima dată se încadraseră în această regulă... generală.

Cerem scuze pentru indiscreție dar această caracteristică a fost atât de puternică și simpatică!

Footballiștii noștri nu au poate technică dar nu pot fi acuzați de deficiență de gust.

Dar... în sfârșit pentru a termina cu o statistică — tot simpatică — iată:

Un internațional bătrân, care a jucat de aproape 25 de ori în echipa națională a declarat, puțin invidios, că niciodată echipa României nu a avut atâtea... fete la plecare.

DACĂ TRIPLETA E IN FORMĂ... SUSPINĂ DOMNUL LUCHIDE

Pe peron forfota nu încetează niciun moment.

Adolescență blondă, brună, râsete soprane, timide și emoționate se confundă într'o dinamică, care are toate caracteristicile unei tinereți cu aproape toate cele 100 de procente intacte.

In această larmă vie, s'a format și rezistă totuși un grup, în mijlocul căruia si-

GICA POPESCU

lueta înaltă și masivă a secretarului general se înalță legănată.

Surprind un fragment de

SADOWSKY

conversație, care pare foarte semnificativă.

„...Dacă tripleta asta (e vorba de Reuter, Baratky, Prassler) prinde o zi bună îi prăpădim pe greci..." — suspina, ca în Manon Lescaut, domnul Octav Luchide.

LA ANKARA SUNT ECHIPE SLABE DAR ARBITRI BUNI...

Toată lumea este preocupată de primul match, pe care echipa trebue să-l susțină la Ankara.

In primul rând pe toți îi îngrijorează drumul excepțional de lung și de obositor.

„O să fie un match foarte greu, își formulează un ziarist părerea.

„Nu cred! La Ankara sunt echipe slabe..." se îndoește un altul.

„Da, dar sunt arbitri buni... intervine cineva, care are experiența arbitrilor turci.

Și convorbirea a urmat mai departe asupra arbitrilor din Turcia, cari nu au o reclamă prea strălucită.

D. Luchide îl ia la o parte pe d. Stelea și-i dă sfatul să fie foarte energic în această chestiune, căci ea ne poate încuia cel mai rău.

IN SFÂRȘIT SE URCĂ ECHIPA

Mai sunt cinci minute până la plecarea trenului.

„Poftiți în vagoane băeți..." Titel Ursache — conducător expert — s'a transformat în

POP VASILE

șef de tren și matamorfoza nu i-a pretins nici cel mai mic efort.

Conducătorul Sportului Studențesc este roșu, asudat și volubil.

(Insușiri, pe care le are totdeauna, dar cari eri erau în maximum de intensitate).

O ultimă strângere de mână cu cei de pe peron și băeții dau fuga în vagon.

Cei din urmă se sue, lent, Baratky și Auer.

REUTER

„Se urcă echipa..." aruncă orgolios un ceferist în uniformă, care reducea entusiast și convins posibilitățile selecționatei la acest binom feroviar.

D. Constantin Bauer râde exact sub ceasul, care arată 7,38.

„Și când te gândești că ei doi sunt rezerve..."

Indignarea omului cu uniformă (altul, nu cel dintâi) era sinceră.

D. Bauer continuă să râdă; de data aceasta cu înțeles însă.

ULTIMUL MINUT...

Trenul a plecat încet — fără tradiționalul scârțâit de osii.

Pe scara vagonului Bădulescu îl sărută fotogenic pe Titel Ursache, lumea aplaudă și masivul fundaș universitar sare prudent pe peron.

Batiste... roze, verzi, galbene și foarte puține albe.

Capul blond al lui Pop Vasile se uită stăruitor la mine.

Ii zâmbesc în chipul cel mai frumos, de care sunt în stare.

Pentru ce o fi având băiatul acesta atâta simpatie pentru mine?

Ii fac semn cu mâna și...

„Scuzați-mă domnișoară!" Lângă mine, ochii unei fete blonde făceau o cursă cu reproșuri dela mine la șoșonii pe care o călcasem.

Am plecat fără a fi în dilemă.

Imi explicasem, subit, pentru ce Pop Vasile are atâta simpatie pentru... mine.

— n. g. s —

Orice balerină ar putea invidia supleţea lui Piola

CITIȚI

„ZIARUL ŞTIINȚELOR ŞI AL CĂLĂTORIILOR"